

közvéleménnyel. Éppen ez az Emericana, amelytől bizonyos érdemeim és a közös ügyért kifejtett eddigi munkásságom alapján elvártam, hogy rólam „nil, nisi bene”⁸¹ írjon. Ez az, amit kifogásoltam, és aminek reparálását kívántam. Ennek azonban – úgy vélem – Apor László dr. nyilatkozata, melyben állításait érdemben fenntartja, csupán annyit jelent ki, hogy a személyeskedés távol állott tőle, nem megfelelő formája. Ebből ugyanis az olvasható ki, hogy az Emericana is érdemben azonosítja magát a támadással, csupán annak néhány személyeskedőnek látszó kitételét.

Ha pedig valóban ez az Emericana hivatalos véleménye, akkor lényeges világnézeti különbség áll fenn közöttünk, ami nehezzé teszi, hogy vezető Emericánás tisztségemben a teljes bizalmat élvezzem. Minthogy pedig nem szeretem, ha csekélységem körül a nyilvánosság előtt súlyosabb kavarodás keletkezik, úgy vélem, legjobb lesz, ha az ügyet jelen állapotában lezárjuk, és nem okozok vele az Emericánának nagyobb nehézségeket.

Fogadd, kérlek, megkülönböztetett tiszteletem kifejezését. Emericánás köszönettel

Dr. Somogyi József
Zebegény, 1940. július 7.

*Magyar Országos Levéltár P 1363. fond (Foederatio Emericana) 6. doboz
1445/1940-41. ikt. sz.*

490. A szegedi Turul országzászlót ad Kolozsvárnak

A Turul Szövetség szegedi kerülete az alábbi levelet küldte el az egyetem rektorához:

Magnifice Rektor! A szegedi egyetemi és főiskolai ifjúság, a Turul Szövetség és a SzEFHE augusztus 30-án tüntető felvonulással köszöntötte Erdély egy részének visszacsatolását. Ebből az alkalomból a Turul szövetség szegedi kerületi vezérsege elhatározta, hogy mint a Ferenc József Tudományegyetem legnagyobb bajtársi egyesülete Kolozsvárnak, szeretete és testvéri együttérzésének jelképeként Országzászlót adományoz.

Amidőn Méltóságodnak ezen szándékunkat bejelentjük, mély tisztelettel arra kérjük, méltóztassék gondoskodni arról, hogy az ünnepélyes bevonulás alkalmából az egyetemi tanács, mellette a Turul Szövetség kerületi fővezérsegeinek küldöttsége is részt vehessen, s az országzászlót – a hazaihoz hasonló, ünnepélyes keretek között – nyújthassa át a felszabadult Kolozsvár közönségének.

Délmagyarország XVI. (1940) szeptember 3. 6. oldal

---

⁸¹ „semmi más, mint jót”